

De Afvallige Kerk

Paul Proctor, newswithviews.com

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling HSV of 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

I. Een zintuiglijk circus

Ik kwam een recent artikel tegen op de Kjos Ministries website dat ging over de Islam die in sommige hedendaagse christelijke kerken doorheen Amerika voorgesteld werd, als een respons op de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001. Het voorbeeld dat de auteur gaf was de Willow Creek Community Church in South Barrington, Illinois. In zijn commentaar, geschreven voor “The Voice of Martyrs”, sprak dr. Tom White over een moslim, genaamd Faisal Hammouda, die de samenkomst toesprak in Willow Creek.

De pastor van de kerk, Bill Hybels, is al vrij vertrouwd met de rol van moderator wanneer tegengestelde groepen voor dialoog samengebracht worden in zijn kerk. In de herfst van 2000 verscheen daar een onberouwvolle Bill Clinton voor de evangelische leiders in Willow Creek om hun vergifenis en steun te zoeken vóór de Democratische Conventie. In de lente van 2001 was er in Willow Creek een forum van de grootste religies van de wereld voor dialoog. Het doel van zulke samenkomsten is eenheid en de hoop dat de tegengestelde posities een consensus van begrip kunnen bereiken door zich niet te richten op elkaars verschillen maar op elkaars overeenkomsten en gemeenschappelijke grond. Dit is these + antithese = synthese ... de “Hegeliaanse dialectiek”¹.

Wat vele aangetrokken gelovigen niet begrijpen van de moslimtegenwoordigheid in Willow Creek is dat het niet de Islam, de Koran, Mohammed of zelfs het Evangelie van Christus is dat Bill Hybels hier promoot, maar een proces van consensus dat tweehonderd jaar geleden ontwikkeld werd door een tussenvorm-Marxist, genaamd Georg Wilhelm Friedrich Hegel². Ik betwijfel ten zeerste of ieder die een moslim hoort preken vanaf de kansel in Willow Creek, of gelijk welke andere “seeker-sensitive” kerk, zich tot de Islam zou bekeren, maar wat vele christenen WEL zullen leren van zulke meetings is dit:

1. Absolute eenheid is belangrijker dan absolute waarheid.
2. Gevoelens en broederschap zijn belangrijker dan geloof en feiten
3. “Liefde” wordt niet afgemeten volgens iemands loyaliteit aan Christus, gehoorzaamheid aan Zijn Woord, maar volgens iemands loyaliteit aan de groep en conformiteit met de consensus.

Dit systeem van “groepsdenken” verwerpt het geweten van ieder individu en dwingt hem, door dialoog en compromis, het onacceptabele te accepteren voor het “gemeenschappelijke goede”. Zij noemen dat de “wil van God”. Historici noemen dat Hegeliaanse dialectiek. Ik noem het socialisme.

De modus operandi³ van de hedendaagse afvallige kerk bestaat uit leden en aspirant-leden die hun persoonlijke overtuigingen en absoluutheden opgeven voor het consensusproces en zij compromitteren daarmee deze waarden wanneer nodig om de steun en goedkeuring van de groep te verkrijgen (groepsdruk). De echte schade aan de kerk treedt op wanneer gelovigen leren dat het “Christus-gelijkelijk” is zich aan te passen en hen te eren en accepteren die Gods Woord afwijzen. Dit resulteert in menselijke relaties die de voorrang krijgen op iemands relatie met Christus.

¹ Lees hierover uitvoering in “De God die Leeft” van Francis A. Schaeffer: “Hegel heeft de horizontale lijn van de vroegere denkvormen vervangen door een driehoek: thesis - antithesis - synthesis. In plaats van met de antithese benadert de moderne mens de waarheid via de synthese” (uit Hoofdstuk 2). Zie het gratis Bijbelstudiemateriaal: <http://www.verhoevenmarc.be/studiemateriaal.htm>

² Hegel, Georg Wilhelm Friedrich (Stuttgart 27 aug. 1770 - Berlijn 14 nov. 1831). De Duitse filosoof Hegel is vooral bekend vanwege zijn uitwerking van de methode van de dialectiek. In zijn beroemde werk de Phänomenologie des Geistes (1807) probeert hij een systeem te ontwikkelen waarin door een dialectisch proces de gehele werkelijkheid uiteindelijk gekend kan worden.

³ Modus operandi: wijze waarop men iets behandelt.

Als u hierin niets fouts ziet, kan u een aantal behulpzame Schriftplaatsen opzoeken voor een beter begrip:

“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

“Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat heeft de gerechtigheid gemeen met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met de ongelovige? Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel van de levende God; gelijk God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn. Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan wat onrein is, en Ik zal u aannemen” (2 Korinthiërs 6:14-17).

“Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen, om de mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn. Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig” (Mattheüs 10:34-37).

Wanneer christenen de waarheid compromitteren om zich te verenigen met een tegengestelde groep (zij die een andere god, religie, doctrine of geloof aanhangen), zullen waarnemers daaruit concluderen dat er echt geen verschil moet zijn tussen de twee. Het eindresultaat is dat zij allen geestelijke slachtoffers worden die zich onderwerpen aan de wil van de moderator die het dialoog tussen tegengestelde posities subtiel manipuleert om een vooraf bepaald resultaat te bereiken ... een gekunstelde consensus.

Het gaat allemaal om het bereiken van één wereldreligie, een universeel broederschap, dat frauduleus gepromoot wordt als “Christelijke eenheid” en dat “oecumene” wordt genoemd. Maar pas goed op voor oecumenische bewegingen, zoals “Promise Keepers” en “Women of Faith”, waar net zoals in Willow Creek plezier, gevoelens, kameraadschap, geweldige muziek en Freudiaanse psychologie gebruikt worden om het wereldevangelie van “tolerantie, diversiteit en eenheid” aan te smeren ... en dat alles in de naam van Jezus. Alhoewel schijnbaar onschuldig en geestelijk gezond ondermijnen vele van deze producties en evenementen het Evangelie door te appelleren op het vlees en de emoties van de aanwezigen, door gebruik te maken van christelijke beroemdheden, humor, luidruchtige muziek, romantische verhalen, sentimentaliteit, tranen en zelfs visuele stimulaties van hen die voorwaarts komen om “beslissingen” te maken.

Maar, mijn vrienden, het is iemands geloof dat iemands gevoelens moet beroeren, en het Woord van God dat iemands geloof moet beroeren, niet de omgekeerde weg. Als uw geloof afhankelijk wordt van gevoelens en emoties, die opgewekt worden door de stimuli van een of ander podiumevenement (muziek, parodieën, humor, romantische verhalen, sentimentaliteit, tranen en de opwindende van samenzijn met menigten en beroemdheden), dan zal het altijd emotie zijn die u leidt in uw christelijke wandel. Dit sluit het Woord van God uit, maakt het geweten doof voor de stem van de Heilige Geest en opent de deur voor allerlei soorten van satanisch bedrog. De juiste volgorde zou moeten zijn:

1. Horen (of lezen) van het Woord,
2. Geloof,
3. Gevoelens die dat geloof uitdrukken door woord of daad.

“Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods” (Romeinen 10:17).

Als u dit proces omkeert riskeert u het slachtoffer te worden van elke kwakzalver die door de stad trekt.

“In de november/december 1999 uitgave van Psycho-Heresy Awareness Letter⁴, geeft Debbie De-wart haar indruk van de 1999 Woman of Faith conferentie in Anaheim, Californië, waar bijna

⁴ <http://www.psychoheresy-aware.org/letropen.html>

20.000 aanwezigen 50 dollar elk betaalden, en nog eens 1.500 mensen 25 dollar betaalden om in uitwijkplaatsen TV te kijken. Zij noteerde dat: ...de presentatie [door 'beroemde' christelijke vrouwen] was voornamelijk amusement dat op de zintuigen gericht was. Er was geen ... intensieve lezing van één tekst uit de Schrift, en geen vermelding van zonde, berouw of de menselijke verdorvenheid zoals gepresenteerd in de Bijbel ... In plaats van gezonde leer werden de gelovigen gevoed met de "junkfood" van hedendaagse psychotherapie, ingebed in een christelijke terminologie die de onbezonnenen misleidt". - The Berean Call.

Niet enkel dit, maar als de muziek stopt, de lichten uitgaan, de massa zich verspreidt en de opwinding afneemt, zullen velen van hen boeken meenemen en audio-opnamen die bij deze evenementen gekocht werden, en die staan vol met humanistische doctrines, new-age filosofie, Freudiaanse psychologie, occulte praktijken en dialectische ideeën die in realiteit het Woord van God tegenspreken en tevens de aanspraak van deze moderators dat zij God zouden dienen! U kan niets begrijpen van de hedendaagse ketterse bewegingen, en de corruptie daarachter, voordat u zich ontdoet van hun emotionele invloeden en hen objectief gaat onderzoeken met behulp van informatie en getuigenissen waarin hun stichters, promotors en supporters niet voorzien. Gewoon een zintuiglijk circus bijwonen om daar met uw vrienden een 'goede tijd' door te brengen, stelt de gemiddelde mens niet in staat te zien wat achter de schermen gebeurt.

II. Wanneer Jezus niet genoeg is

Hoe komt het dat zoveel hedendaagse christenen doodsbang zijn om in een stille kamer alleen met Jezus te zijn? De hemel weet waarom zoveel niet bang zijn om samengeperst te staan, of op en over elkaar, in een concerthall, auditorium, of een arena waar men praises zingt op de beat van een of andere bekende funk-rockband. Hoe uitgelatener en luider, hoe beter! In deze new age (nieuw tijdperk) van "worshiptainment" (aanbiddingsvermaak) en "seeker-sensitivity" (zoeker-gevoeligheid/vriendelijkheid) kan ik niet anders dan me verwonderen over wat mensen allemaal willen vermijden wanneer zij hersenloos de "wave" voor Jezus doen in een zee van mensen op een Promise Keepers bijeenkomst. Zitten zij zo verveeld en rusteloos met God dat er een maniakale machine van georganiseerd enthousiasme nodig is om hen te motiveren?

Is uw geloof gelegen in het Levende Woord van God, of is dat gelegen in een van de christelijke organisaties, programma's, bewegingen, bands, activiteiten en evenementen die zo essentieel zijn geworden voor hedendaagse "zoekenden"? Vooraleer u antwoordt, wil ik u deze vraag stellen: Vertelt u op uw levenspad aan hen die u tegenkomt wat voor een "fantastische" kerk u hebt, of vertelt u hen wat voor een liefdevolle en vergevende Redder u hebt? Inviteert u hen op kerkbezoek 's zondags, of inviteert u hen op Christus, op gelijk welke dag? Vertelt u hen over uw vrienden van de Promise Keepers, of vertelt u hen wat een vriend u hebt in Jezus? Als u uw getuigenis geeft, zegt u dan tot uw publiek hoezeer de kerk (of de organisatie waartoe u behoort) uw leven heeft veranderd, of vertelt u hen over het NIEUWE leven dat Jezus Christus u gegeven heeft? Hier is een duidelijk verschil en uw antwoorden kunnen goed determineren waar uw geloof eigenlijk ligt.

Ik wordt herinnerd aan het boek van Kimberly Smith "Let Those Who Have Ears to Hear", waar zij schrijft: "Als zij de muziek zouden wegnemen ... zou u dan nog steeds Jezus volgen?" ... verwijzend naar de sensuele, voldoening schenkende, beat-georiënteerde "praise muziek" die de kerk doof maakt voor de "stille en kleine stem" van God, en de geesten uitnodigt die daar niet horen. Ik vind dat zij een erg eerlijke vraag stelt. De volgende vraag vind ik ook fair: als zij al die organisaties, bewegingen, "aanbiddingscentra", "bedieningen", "leiderschapsconferenties" en radio/Tv-netwerken zouden afschaffen, samen met hun programma's, consultants, technieken, strategieën, opiniepeilingen, experts, "vision teams", "teamleiders" en christelijke beroemdheden, zou U dan nog Jezus volgen? Eerlijk gezegd: ik begin me af te vragen of het niet PRECIES DEZE DINGEN zijn die mensen afhouden van Christus te volgen.

Het is uiteraard menselijk zichzelf te vergelijken met anderen, en hen te imiteren waarmee wij de meeste tijd doorbrengen, maar dat rechtvaardigt niet de kuddementaliteit of onze participatie in de groepsdruk die dat teweegbrengt. Als wij meelopen met de kudde van het compromis, consensus en medeplichtigheid, dan zullen wij ongetwijfeld net zoals zij worden. Van de andere kant, als wij on-

ze tijd besteden aan een stille wandel met de Heer, elk woord van Hem gelovend en handelend volgens dat geloof met het eenvoudigste geloof, dan zullen wij meer zoals Hem worden. Ik kan u uit mijn eigen ervaring vertellen dat ik vele christelijke vriendschappen en verwantschappen heb moeten opgeven in de loop der jaren, wegens het negatieve effect en de negatieve invloed die zij hadden op mijn leven. Men moet soms moeilijke keuzes maken maar ze zijn niettemin noodzakelijk.

Ik spreek hier niet over het verlaten van goede christelijke gemeenschappen, of om voor Christus een sociale outcast te worden ... helemaal niet. Ik heb het over het verslaafd worden aan de emotionele vallen, psychologische manoeuvres en sensuele verleidingen van een Afvallige Kerk, die zichzelf en hun leiders machtig maakt door de ego's en begeerten van hen die beweren Jezus te dienen. Jezus waarschuwde ons om op te passen voor de wijde poort en de brede weg waardoor zovelen beslist naar de ondergang zouden lopen.

“Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden” (Mattheüs 7:13-14).

Herinner u: Hij vertelde de rijke jongeling niet zijn kruis op te nemen en ONS te volgen. Hij zei:

“...neem het kruis op en volg Mij” (Markus 10:21).

Dit betekent dat er tijden zijn dat Jezus het enige gezelschap zal zijn dat wij op onze smalle weg zullen hebben. Maar als ons geloof op Hem rust, is Hij alles wat wij nodig hebben op onze christenreis.

Voor de vleselijke christen echter is Jezus niet genoeg. Hij heeft behoefte aan veel volk om zich heen, en veel geluid, en de adrenalineopstoot waarin enkel een grote groep kan voorzien ... het soort van stimuli en voldoening dat men kan vinden in de hedendaagse “mannenbeweging”, “vrouwenbeweging” en “kerkgroeibeweging”. Zonder het gerommel en de opwinding van een rusteloze kudde kan hij niet gemotiveerd worden, omdat zijn hart bij hen hoort.

“Want er zal een tijd komen, dat zij het gezonde onderwijs niet zullen verdragen, maar zij zoeken wat hun gehoor streelt en zullen voor zichzelf leraars bijeenrapen naar hun eigen begeerten. Ze zullen hun oren van de waarheid afwenden en zich keren tot fabels” (2 Timotheüs 4:3-4)

Schema uit “De God die Leeft” van F. A. Schaeffer (<http://www.verhoevenmarc.be/studiemateriaal.htm>), hoofdstuk 2, *Kierkegaard, de eerste onder de lijn*:

